

ผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน
เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
EFFECTS OF ORGANIZING ONLINE LANGUAGE LEARNING ENVIRONMENT
USING TASK-BASED LEARNING TO ENHANCE ORAL COMMUNICATION SKILLS
FOR LEARNERS OF THAI AS A SECOND LANGUAGE

Corresponding author²,
jintavee.m@chula.ac.th

คัทลียา วิลปะนะ¹ และ จินตวีร์ คล้ายสังข์²
Catareya Wilapana¹ and Jintavee Khlaisang²

Received: August 26, 2019
Revised: November 18, 2019
Accepted: November 19, 2019

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนรู้ในประเทศไทยไม่เพียงแต่จัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนคนไทยเท่านั้น แต่ยังมีผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองรวมอยู่ด้วย ทำให้ต้องมีการจัดการเรียนรู้ที่ต้องสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับผู้เรียนอย่างเฉพาะเจาะจงกว่าการจัดการเรียนรู้ทั่วไป ดังนั้นเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนที่มีความเฉพาะเช่นนี้ การพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานจึงมีความสำคัญ โดยงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาผลการจัดการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และเพื่อเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) มีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน มีการวัดผลแบบวัดซ้ำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติพื้นฐาน ความแปรปรวนจากการวัดโดย Repeated ANOVA Measurement เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล คือ แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้นจากการวัดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุมเนื่องด้วยความแตกต่างของเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดกิจกรรมที่มีการให้ผลป้อนกลับที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังให้อิสระในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ การเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน
ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

¹ นิสิตปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
² รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ABSTRACT

Learning management in Thailand does not only organize for Thai learners but also Thai learners who learn Thai as a second language. As a consequence, specific learning management is required more than general learning management. Therefore, the development of an online language learning environment by using task-based language learning might be important to Thai language learning management for those specific learners. This research aimed to study the effects of organizing online language learning environment based on using task-based learning to enhance oral communication skills for learners who learn Thai as a second language. Moreover, this study is to compare the effects of learning management between learners who have been received different styles of learning. This research was a quasi-experimental research. There were 30 samples of secondary school students in grade 1. Data analysis were comparing the score of oral communication skill between an experiment group and a control group using Mean, S.D. and variance from repeated ANOVA measurement. The research tools is oral communication skill test form. The result was shown that learner who studied Thai language by online language learning environment had higher score of oral communication skill at .05 statistically significant levels. Moreover, the learner of an experiments group had higher score of an oral communication skill than a control group because of the difference of technology using to organize activities which provided varieties of feedback and freedom to learners.

Keywords: Online Learning Environment, Interactive Learning Environment, Task-based Language Learning, Oral Communication Skills, Thai as a second language

บทนำ

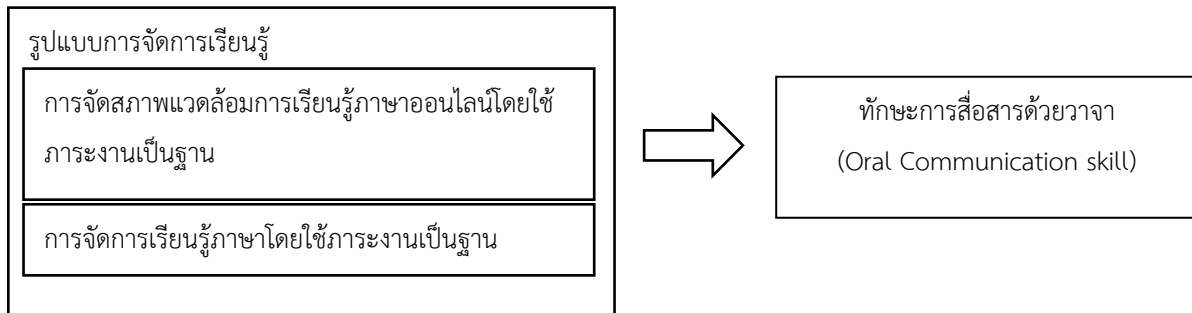
ในสถานศึกษาส่วนใหญ่มักจะมีผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางชาติพันธุ์ร่วมเรียนอยู่ด้วย สถานศึกษาชั้นพื้นฐานในประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุที่รัฐบาลไทยมีนโยบายการศึกษาถ้วนหน้า (Education for all) เด็กทุกคนในประเทศไทยสามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเท่าเทียมกัน จึงทำให้โรงเรียนที่อยู่ในกำกับดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐานมีผู้เรียนชาติพันธุ์อื่น ๆ ร่วมเรียนอยู่ด้วย แต่ด้วยความแตกต่างด้านชาติพันธุ์ของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง (Thai as second language) เช่น ผู้เรียนชาวกะเหรี่ยง ชาวม้ง ที่มีความแตกต่างของตระกูลภาษา ทำให้ระบบเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ระบบไวยากรณ์ต่างกัน ด้วยปัจจัยเหล่านี้ทำให้ผู้ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองอาจจะประสบความสำเร็จในการสื่อสารได้ยากกว่าผู้เรียนอื่น ๆ ซึ่งปัญหาที่พบในชั้นเรียนส่วนใหญ่คือ ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองฟังภาษาไทยไม่เข้าใจ พูดภาษาไทยกลางบางเสียงไม่ชัดเจน อ่านไม่ออก และเขียนไม่ได้ ทำให้มีปัญหาในการติดต่อสื่อสารในชั้นเรียน เมื่อทักษะการสื่อสารภาษาไทยไม่ดีส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร การเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของผู้เรียนกลุ่มนี้จึงควรเริ่มจากการฟังและพูดก่อน หรืออาจจะเรียกรวมว่า ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication Skill) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารให้เข้าใจในเบื้องต้น และมีความพร้อมต่อขั้นที่สูงขึ้น (Prapasong, 2013; Rungrudee Plaengsom, 2017, p.106; Chaiyakan, Hemchayart & Sakolrak, 2018, p. 116)

การจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based language learning) เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางภาษาในทางปฏิบัติ การจัดการเรียนรู้ลักษณะนี้มีความยืดหยุ่น ภาระงานที่เหมาะสมต่อบริบทการเรียนรู้ของผู้เรียนและสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างภาษาได้มากซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง (Accuracy) ใช้ภาษาได้ซับซ้อนมากขึ้น (Complexity) และใช้ภาษาคล่องแคล่วมากขึ้น (Fluency) โดยการจัดการเรียนรู้ในลักษณะนี้ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก คือ ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน ขั้นปฏิบัติภาระงาน เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย และขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน เป็นการตรวจสอบภาระงานของผู้เรียน นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ให้ได้ประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมที่สามารถสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานคือ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์ (Online Learning Environment) (Ellis, 2003, p.30-33; Ahmadian, 2012, p.346-347; Skehan, 2015, p.5-6; Tavakoli, 2017, p.70)

ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เข้าถึงพื้นที่ห่างไกล ทำให้ผู้เรียนในพื้นที่ดังกล่าวสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่ายมากขึ้น จึงทำให้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ (Online Learning Environment) เป็นอีกหนึ่งช่องทางการเรียนรู้ของผู้เรียนกลุ่มนี้ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์เป็นเทคโนโลยีที่สามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงทรัพยากรในรูปแบบต่าง ๆ มีความยืดหยุ่น สามารถผนวกเทคโนโลยีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบกับการเรียนรู้ภาษาที่มุ่งเน้นกระบวนการเรียนที่ต้องโต้ตอบ ผู้วิจัยจึงนำหลักการและองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (Interactive Learning Environment) เข้ามาผสมผสานเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสื่อสารด้วยวาจามากที่สุด ผ่านเทคโนโลยีวิดีโอแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Video) วิซึ่งเป็นสื่อที่มีกิจกรรมที่สร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน เทคโนโลยีนี้จะเข้ามาช่วยพัฒนาทักษะการฟังให้กับผู้เรียน (Abidin et al., 2011, p. 104; Sejdin, 2017, p.61-62 ;) และบล็อกวิดีโอ (Video blogging) นำมาส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูด จะเห็นได้ว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบออนไลน์สามารถส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้เข้ากับบริบทของผู้เรียน และมีทิศทางเดียวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Hsu, 2016, p.976-977; Santamaria, Morales, & Encalada, 2018, p.375-376)

การพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนชาติพันธุ์อื่นที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้น การเรียนรู้ภาษาที่สองในขั้นพื้นฐานจะต้องเริ่มจากการฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด หรือ ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication skill) และด้วยการพัฒนาทักษะดังกล่าวจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาอย่างแท้จริงจึงสอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based language learning) ซึ่งการจัดการเรียนรู้จะต้องเอื้อให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับการสื่อสารที่เกิดขึ้นจริง และต้องมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการโต้ตอบระหว่างการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ (Online Learning Environment) และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาแบบโต้ตอบ (Interactive Learning Environment) จากความสัมพันธ์ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งจะนำไปเป็นแนวทางให้ผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้พัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจา อีกทั้งการจัดการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมแบบโต้ตอบยังเป็นการเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนชาติพันธุ์อื่นได้ฝึกฝนทักษะภาษาไทยผ่านการเรียนรู้โต้ตอบเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและเพิ่มความมั่นใจการสื่อสารภาษาไทย และนำไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทความเป็นอยู่ของตนเอง และถือเป็นการพัฒนาให้มีทักษะพื้นฐานเพียงพอต่อการเรียนรู้ในระดับชั้นที่สูงต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างผู้เรียนที่ได้รับการจัดการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานกับผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

สมมติฐานของการวิจัย

1. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้นกว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
2. กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์ในการเลือกคือ (1) ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองทุกคน (2) มีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในขั้นพื้นฐาน และ (3) ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งตรงกับผู้เรียนชาติพันธุ์กะเหรี่ยง โรงเรียนอิมมาดอ็อลเราะห์ อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งผู้เรียนกลุ่มนี้ใช้ภาษากะเหรี่ยงเป็นภาษาแม่ และใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้เรียนแบ่งกลุ่มจากระดับความสามารถทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน โดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ (1) การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน และ (2) การจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน
2. ตัวแปรตาม คือ ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา (Oral Communication skill) โดยในงานวิจัยนี้จะมุ่งศึกษาตัวบ่งชี้ 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ (1) การฟังอย่างเข้าใจ (Listening Comprehension) (2) ความคล่องแคล่วของการพูด (Fluency) และ (3) การออกเสียง (Pronunciation)
3. ตัวแปรควบคุม ได้แก่ (1) เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็นเนื้อหาเดียวกัน (2) ผู้สอน โดยเป็นครูประจำวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และ (3) ระยะเวลาในการทดลอง โดยมีจำนวนสัปดาห์และคาบเรียนเท่ากันทั้งสองกลุ่ม

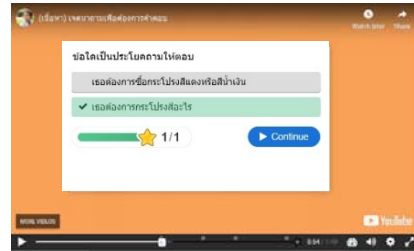
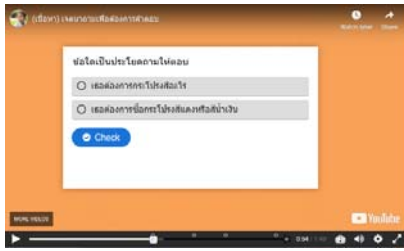
เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ คือ (1) ระบบจัดการเรียนรู้ (Learning Management System: LMS) โดยในการวิจัยนี้เลือกใช้ระบบเวิร์ดเพรส (WordPress) ซึ่งได้จากเกณฑ์ คือรองรับภาษาไทย มีปลั๊กอิน (Plugin) ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการของงานวิจัย รองรับกับการใช้งานผ่านอุปกรณ์ที่มีขนาดหน้าจอแตกต่างกัน (Responsive web design) สามารถเก็บร่องรอยการเรียนรู้ได้ง่ายต่อการใช้งานและยืดหยุ่นในการเพิ่มเติมปลั๊กอินเสริม (2) เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ คือ วิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) และภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task) เป็นภาระงานที่มีระบบให้ผลป้อนกลับทันทีซึ่งเป็นปลั๊กอินที่สามารถติดตั้งในระบบจัดการเรียนรู้ได้และ (3) เครื่องมือวัดประเมินและบันทึกผลการเรียนรู้ เลือกใช้เทคโนโลยีที่สามารถบันทึกผลการเรียนรู้ และมีผลการวิจัยยืนยันการใช้งาน งานวิจัยนี้จึงเลือกใช้ Flipgrid เป็นเครื่องมือวัดประเมินผลและบันทึกผลการเรียนรู้ แล้วติดตั้งในระบบจัดการเรียนรู้ เมื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ฯ เรียบร้อยแล้ว นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินพบว่า รายการประเมินทุกด้านอยู่ในระดับดีมาก สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

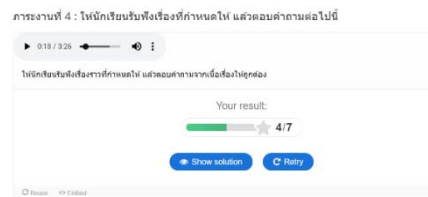
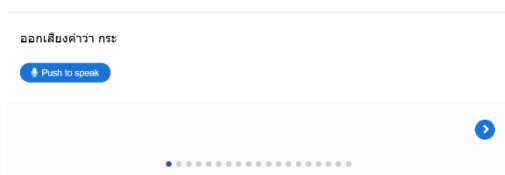
1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน และ (2) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน จำนวน 7 สัปดาห์ เป็น จำนวน 14 คาบ โดยเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนคือ (1) เจตนาการสื่อสาร (2) เนื้อเรื่องจากหนังสืออ่านนอกเวลาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เทพนิยายแอนเดอร์สัน และ (3) ปัญหาที่พบในผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ขาดพื้นฐานที่แท้จริงซึ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของแผนทั้ง 2 ชุด มีกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเหมือนกัน คือ ขั้นตอนก่อนทำภาระงาน (Pre-task) ขั้นตอนทำภาระงาน (Task) และขั้นตอนหลังทำภาระงาน (Post-task) แต่การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบออนไลน์ฯ มีเทคโนโลยีที่แตกต่างจากแผนการเรียนรู้ภาษาที่เน้นภาระงานเป็นฐาน ดังนี้

1.2.1 เทคโนโลยีวิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) จะปรากฏใน 4 บทเรียน บทเรียนละ 2 วิดีโอ มีเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในการสื่อสารในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยในระหว่างที่ผู้เรียนรับชมวิดีโอจะปรากฏคำถามเพื่อให้ผู้เรียนตอบให้ถูกต้อง จึงจะสามารถรับชมวิดีโอต่อไปได้เมื่อรับชมจบระบบจะแสดงผลคะแนนทันที

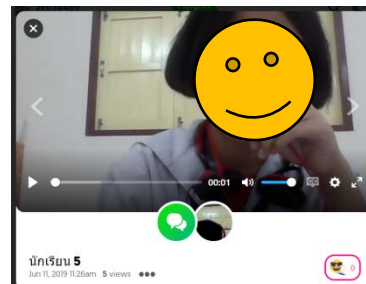
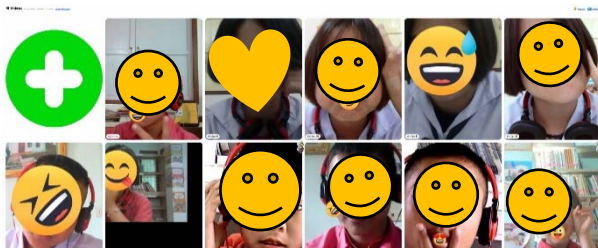
ภาพที่ 1 วิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video)

1.2.2 เทคโนโลยีภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task) จะปรากฏใน 4 บทเรียน บทเรียนละ 4 ภาระงาน มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการออกเสียงคำศัพท์ การฟังอย่างเข้าใจ และความคล่องแคล่วในการพูด โดยเมื่อผู้เรียนทำภาระงานสำเร็จระบบจะแสดงผลให้ผู้เรียนทราบทันที

ภาพที่ 2 ภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task)

1.2.3 เทคโนโลยีวิดีโอบล็อก (Video blog) จะปรากฏใน 4 บทเรียน บทเรียนละ 1 วิดีโอบล็อก ผู้เรียนจะต้องบันทึกวิดีโอสรุปเรื่องราวจากการฟัง แล้วผู้เรียนจะต้องแสดงความคิดเห็นต่อวิดีโอบล็อกของเพื่อนในห้อง จากนั้นผู้สอนจะเข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนนำไปปรับปรุงในบทเรียนต่อไป

ภาพที่ 3 วิดีโอบล็อก โดยใช้ Flipgrid

โดยแผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 ชุดมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ดังนั้นจึงมีความเหมาะสมทั้งด้านความครอบคลุมเนื้อหา และด้านกิจกรรมการเรียนรู้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาประกอบด้วย แบบวัด จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ แบบวัดก่อนเรียน แบบวัดระหว่างเรียน และแบบวัดหลังเรียน แบบวัดทุกฉบับมีเนื้อหาชูนาน คือ มีความยาวของเนื้อเรื่องและความซับซ้อนของเนื้อเรื่องใกล้เคียงกัน จากนั้นสร้างเกณฑ์ให้คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Scoring Rubric) โดยผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบจาก Dennis Krach McCreery and Navarro (2018, p.6-7) Center for applied linguistics (2018) และ Kim

(2014, p.32) แล้วปรับให้เข้ากับระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างและบริบทในการจัดการเรียนรู้ที่มีการแปลผล 5 ระดับ คือ ดีมาก ดีปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ลักษณะของแบบวัดนี้เป็นการทดสอบภาคปฏิบัติเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารด้วยวาจา โดยผู้เรียนจะได้ฟังเรื่องราว และพูดสรุปเรื่องราวที่ได้รับฟังในเวลาที่กำหนด ใช้เวลาทำข้อสอบประมาณ 45 นาที เพื่อวัดความสามารถทางการฟังและพูดของผู้เรียน

การเก็บข้อมูลวิจัย

การเก็บข้อมูลวิจัย ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 7 สัปดาห์ โดยทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง คือ (1) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (กลุ่มทดลอง) (2) แผนการจัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม) ที่โรงเรียนอิมมาดอีทราย มีการวัดผลทักษะการสื่อสารด้วยวาจาโดยใช้แบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา จำนวน 3 ครั้ง คือ ก่อนเรียน (สัปดาห์ที่ 1) ระหว่างเรียน (สัปดาห์ที่ 4) และหลังเรียน (สัปดาห์ที่ 7)

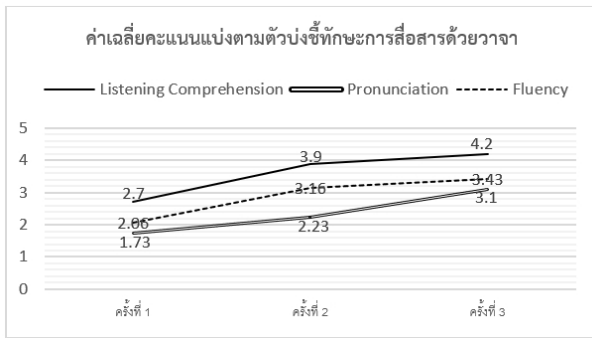
การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์โดยใช้สถิติบรรยาย คือ ความถี่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่ออธิบายคะแนนจากแบบวัดทักษะการสื่อสารด้วยวาจา
2. วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ทางภาษาที่แตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำชนิดสองทาง (Two-way repeated ANOVA measurement)

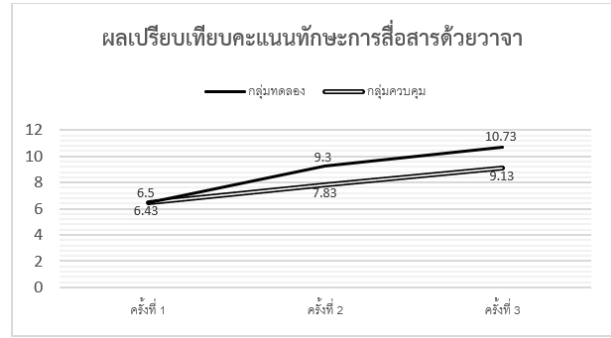
ผลการวิจัย

1. ผู้เรียนที่ได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจา มีผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานในการวัด 3 ครั้ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญอย่างน้อย 1 คู่ ($F=45.54$, Sig. <.000) ดังภาพที่ 4 เมื่อวิเคราะห์ตามตัวบ่งชี้ของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา พบว่า จากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง ผู้เรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ยทักษะการสื่อสารด้วยวาจาด้านการฟังอย่างเข้าใจสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านความคล่องแคล่ว และสุดท้ายคือด้านการออกเสียง ประกอบกับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าในการวัดซ้ำทุกครั้งมีการกระจายตัวของข้อมูลลดลง แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีระดับคะแนนที่ใกล้เคียงกันมากขึ้นเมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ออนไลน์

2. ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ มีค่าคะแนนความแตกต่างระหว่างกลุ่มจากการวัดซ้ำ 3 ครั้ง ($F=4.43$, Sig. = 0.44) คือ กลุ่มทดลองมีผลคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงกว่ากลุ่มควบคุมในการวัดผลครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ในทุกตัวบ่งชี้ของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนแบ่งตามตัวบ่งชี้ทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

ภาพที่ 5 แสดงผลเปรียบเทียบของคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม

อภิปรายผล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาผลของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานฯ และเพื่อเปรียบเทียบผลของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา ระหว่างผู้เรียนกลุ่มทดลองและผู้เรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน แบ่งจากการสุ่มเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่เรียนรู้ด้วยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีคะแนนสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องด้วยผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ ด้วยลักษณะของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ที่สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนผ่านทรัพยากรที่มีในระบบได้ตามความต้องการ และบทเรียนมีความยืดหยุ่นปรับให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Nguyen (2015, p.310-311) Moore (2016) และ Muniasamy (2019) ที่กล่าวถึงแนวคิดของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์ไว้ว่า การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดกว้าง และให้อิสระกับผู้เรียน ทั้งการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายของการเรียนรู้อย่างไม่จำกัด งานวิจัยนี้ได้สังเคราะห์องค์ประกอบในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบ เพื่อให้มีความเฉพาะ และสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้มากขึ้น ประกอบด้วย (1) ระบบจัดการเรียนรู้ (2) เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ระหว่างผู้สอน และระหว่างเทคโนโลยี และ (3) เครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้

องค์ประกอบแรก ระบบจัดการเรียนรู้เป็นแหล่งรวบรวมทรัพยากรภายในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบโต้ตอบออนไลน์เชื่อมโยงไปสู่หน้าการเรียนรู้อื่น ๆ ที่ง่ายต่อการใช้งาน ระบบมีความยืดหยุ่น สามารถเพิ่มเติมปลั๊กอินที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้วยวาจา คือ เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ และเครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้ และเป็นระบบชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Valeev, Latypova, and Latypov (2016, p.1782-1783) และ Liu et al. (2018) ที่เลือก ระบบจัดการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนใช้งานได้ง่าย ไม่ซับซ้อน สามารถจัดการเนื้อหาอย่างเป็นระบบ ซึ่งผลของการใช้ระบบจัดการเรียนรู้ที่มีลักษณะเช่นนี้ช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นระบบ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

องค์ประกอบที่สอง คือ เครื่องมือที่เอื้อให้เกิดการโต้ตอบ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการโต้ตอบทุกรูปแบบที่เกิดขึ้น เทคโนโลยีที่ใช้ในงานวิจัยนี้ คือ (1) วิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) เป็นวิดีโอที่จะมีคำถามปรากฏขึ้นมาเพื่อวัดความจำและเข้าใจของผู้เรียนหลังจากเรียนรู้ผ่านวิดีโอเป็นระยะ ๆ (2) เทคโนโลยีการรับรู้เสียง (Voice Recognition) เป็นเทคโนโลยีที่ผู้เรียนบันทึกเสียงเข้าไปในระบบ จากนั้นระบบจะประมวลผลแล้วแสดงผลการออกเสียงว่าถูกต้องตรงตามเสียงต้นฉบับหรือไม่และ (3) ภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task) เป็นภาระงานที่ผู้เรียนทำเสร็จแล้วจะได้รับผลคะแนนทันที อีกทั้งยังสามารถย้อนกลับดูข้อคำถามได้ว่าตนเองทำถูกหรือผิดข้อใดบ้าง สอดคล้องกับ Liu et al. (2018) และ Chen (2011, p.74-75) ที่ใช้เทคโนโลยีแบบโต้ตอบในการให้ผลป้อนกลับ (Feedback) และเทคโนโลยีที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการคิดทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทางสมอง (Brain-signal based) ผู้เรียนที่ได้รับการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีแบบโต้ตอบมีทักษะการฟังและการพูดที่สูงขึ้น เทคโนโลยีเหล่านี้สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ในทิศทางบวก เนื่องจากจากผู้เรียนสามารถฝึกฝนทักษะการพูดด้วยตนเอง จึงทำให้ออกเสียงมากขึ้น และได้รับผลป้อนกลับทันที ทำให้ทราบข้อผิดพลาด และนำมาแก้ไขได้ทันที การเรียนรู้ในลักษณะนี้ช่วยให้บรรยากาศในการเรียนผ่อนคลายมากขึ้น

องค์ประกอบที่สาม เครื่องมือวัดและบันทึกผลการเรียนรู้ งานวิจัยนี้ใช้วิดีโอบล็อก (Video Blogging) มีลักษณะของวิดีโอบล็อก คือ ผู้เรียนสามารถบันทึกวิดีโอแล้วตรวจสอบความเรียบร้อยของวิดีโอบล็อก สามารถบันทึกวิดีโอซ้ำได้ วิดีโอบล็อกจะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูด สอดคล้อง Cong-Lem (2018, p.149-150) พบว่า การใช้วิดีโอบล็อกในการวัดผลทักษะการพูดของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียนได้ เนื่องจากระบบมีความเป็นส่วนตัว ง่ายต่อการสร้างสรรค์ผลงานได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนพูดได้อย่างเต็มที่ ไร้ความกังวล อีกทั้งยังสามารถประเมินผลงานของตนเองก่อนที่จะส่งผลงานให้กับผู้สอน นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจขึ้นแล้ว การบันทึกวิดีโอบล็อกยังสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับผู้เรียนมากขึ้น เพราะผู้เรียนจะเกิดความตื่นเต้นเมื่อได้รับชมวิดีโอของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kim (2014, p.22) ศึกษาพบว่า การใช้ทรัพยากรการศึกษาด้วยตนเองช่วยให้พัฒนาทักษะการพูดและสร้างความมั่นใจในตัวเองมาก ผู้เข้าร่วมการศึกษายังชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ผ่านการเล่าเรื่องสามารถทำให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อเพิ่มความเป็นอิสระในด้านความสามารถทางภาษาได้

นอกจากนี้ยังมีการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task language based learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่สามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาของผู้เรียนภาษาที่สอง ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นก่อนปฏิบัติการงาน เป็นขั้นที่ผู้เรียนศึกษาการออกเสียงคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ (2) ขั้นปฏิบัติการงาน เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายไว้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ และ (3) ขั้นตรวจสอบภาระงาน เป็นขั้นประเมินผลงานเพื่อนำไปปรับปรุงในงาน ด้วยผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้เป็นลำดับขั้น (Scaffold) จากง่ายไปยาก ซึ่งในแต่ละขั้นผู้เรียนจะได้รับภาระงานที่จะส่งผลให้เกิดทักษะตามเป้าหมายของผู้สอน โดยในแต่ละภาระงานเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาด้วยตนเอง อีกทั้งยังได้แลกเปลี่ยนผลงานร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง ทำให้เกิดการเรียนรู้จากการแสดงความคิดเห็นหรือประเมินผลงานของเพื่อน สอดคล้องกับที่ BavaHarji, Gheitanichian, and Letchumanan (2014, p.149-150) ได้นำการจัดกิจกรรมเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based language learning) เพื่อเพิ่มทักษะการพูดของผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มีตัวบ่งชี้ คือ (1) ความถูกต้อง (Accuracy) (2) ความคล่องแคล่ว (Fluency) และ (3) ความซับซ้อน (Complexity) พบว่า การไล่ระดับความยากง่ายและความซับซ้อนของภาระงานส่งผลต่อทักษะการพูดของผู้เรียน เนื่องจากการเริ่มต้นในการเรียนรู้ภาษาต้องสร้างพื้นฐานให้ผู้เรียนเพียงพอต่อการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไป โดยภาระงานมอบหมายจะต้องมีลักษณะเป็นเรื่องที่ผู้เรียนคุ้นเคย ภาระงานในแต่ละงานต้องเชื่อมโยงกันเพื่อนำไปสู่ความ

เข้าใจในการสร้างผลงานที่ถูกต้องแม่นยำมากขึ้น นอกจากนี้ภาระงานถือเป็นการสร้างบริบทให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาอย่างเต็มที่ จึงทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการพูดเพิ่มขึ้น ซึ่งเห็นได้จากผลคะแนนทักษะการพูดของผู้เรียนในการวัดผลแต่ละครั้งเพิ่มขึ้นในทิศทางบวก

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารด้วยวาจาระหว่างผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ต่างกัน พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนค่าเฉลี่ยทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงกว่ากลุ่มควบคุมในการวัดครั้งที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า ความแตกต่างของคะแนนนี้เกิดขึ้นตรงกับการทดลองในช่วงสัปดาห์ที่ 4-7 ของการทดลอง จึงอนุมานได้ว่าประสิทธิภาพของสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานจะส่งเสริมให้เกิดทักษะการสื่อสารด้วยวาจาได้ดีกว่าการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานในช่วงสัปดาห์ที่ 4-7 เนื่องจากการวัดผลครั้งที่ 2 เกิดขึ้นในช่วงการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Waterveld and Moran (2011) ที่ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการผลิตภาษาโดยการพูดโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีการประเมินทักษะซ้ำโดยผลพบว่า ผู้เรียนมีทักษะการพูดที่ดีขึ้นเมื่อเรียนรู้ผ่านกิจกรรมไปแล้ว 4 สัปดาห์ ผู้เรียนสามารถสร้างบทพูดได้มากขึ้น และยังมีคล่องแคล่วทางภาษา (verbal fluency) เพิ่มขึ้น ทั้งยังสอดคล้องกับ Yuangyim (2014) ที่วิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้เทคนิควาทกรรมและเพลงร่วมสมัย พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปแล้ว 6 สัปดาห์ จากผลคะแนนที่แตกต่างกันอนุมานได้ว่าเกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ที่มีกระบวนการเรียนเหมือนกันแต่แตกต่างกันที่เทคโนโลยีเนื่องด้วยผู้เรียนที่เรียนในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์จะได้ฝึกทักษะการฟังอย่างเข้าใจจากการเรียนรู้คำศัพท์และความหมายผ่านวิดีโอแบบโต้ตอบ (Interactive Video) ฝึกการออกเสียงจากเทคโนโลยีการรับรู้เสียง (Voice Recognition) ฝึกทักษะทางภาษาจากภาระงานแบบโต้ตอบ (Interactive Task) และพัฒนาการฟัง การออกเสียง และความคล่องแคล่วผ่านวิดีโอบล็อก (V-blog) ซึ่งการเรียนรู้จากภาระงานทุกภาระงานผู้เรียนจะได้รับผลป้อนกลับทันที ทำให้ได้เห็นข้อผิดพลาดของตนเอง แล้วนำมาพัฒนาต่อไป ซึ่งแตกต่างจากการเรียนรู้ภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐานแบบปกติที่กิจกรรมเกิดขึ้นในห้องเรียน ภาระงานที่ผู้เรียนทำเสร็จไม่ได้รับผลป้อนกลับทันที อาจทำให้ผู้เรียนได้รับการแก้ไขไม่ทันการ สอดคล้องกับที่ Shute (2008, p.175) ได้สรุปการให้ผลป้อนกลับที่มีประสิทธิภาพไว้ว่าขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบคือ (1) แรงจูงใจ (Motive) คือ ความต้องการของผู้เรียน (2) โอกาส (Opportunity) คือ ผู้เรียนได้รับผลป้อนกลับทันเวลา (3) ความหมาย (Mean) คือ ผลป้อนกลับมีความหมายต่อผู้เรียน ผู้เรียนได้รับผลป้อนกลับที่ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างแท้จริง นอกจากนี้การให้ผลป้อนกลับที่มีความเฉพาะเจาะจงสำหรับผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาได้ตรงมากขึ้น สอดคล้องกับ Wang and Young (2015, p.498-499) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการให้ผลป้อนกลับต่อผู้เรียนที่เรียนภาษาโดยใช้ ASR-based CALL ในการจัดการเรียนรู้ พบว่า หลังจากผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านระบบที่ให้ผลป้อนกลับเป็นรายบุคคล ผู้เรียนมีทักษะการพูดด้านการออกเสียง (Pronunciation) ที่ดีขึ้น เนื่องจากระบบแสดงข้อมูลป้อนกลับแบบเจาะจง ทำให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขได้อย่างถูกต้อง นำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูด ดังนั้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยวาจาจะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นถ้าจัดการเรียนรู้ภายใต้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์อันมีเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการโต้ตอบเพื่อให้ผู้เรียนได้ผลป้อนกลับที่เฉพาะเจาะจงและทันเวลา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้วยวาจาในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานควรจัดการเรียนรู้อย่างน้อย 4 สัปดาห์ขึ้นไป เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนครบทั้งกระบวนการของการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนั้น การนำผลวิจัยไปใช้ควรคำนึงถึงความเฉพาะของภาระงานที่เลือกมาให้ผู้เรียน ระยะเวลาและความต่อเนื่องของภาระงาน ต้องเลือกให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และในแต่ละภาระงานต้องสัมพันธ์กัน เรียงระดับจากง่ายไปยาก เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับกระบวนการเรียนรู้

2. ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐานที่สามารถบันทึกผลการเรียนรู้ของผู้เรียนรายบุคคล ทำให้ผู้เรียนคลายความกังวลในการวัดผลทักษะการพูด และนำกลับมาทบทวนได้ตามความต้องการของผู้เรียน และด้วยการเรียนรู้ในลักษณะนี้อยู่บนระบบออนไลน์ ผู้เรียนจะมีอิสระในการเข้าถึงทรัพยากรภายในได้อย่างอิสระ และเข้าถึงได้ง่าย ดังนั้น การนำผลการวิจัยไปใช้ควรคำนึงถึงเทคโนโลยีที่สามารถง่ายต่อการใช้งาน สามารถให้ผลป้อนกลับต่อผู้เรียนได้ถูกต้อง ชัดเจน และต้องเลือกใช้เทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง แต่ยังมีช่องทางการติดต่อสื่อสารเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาตัวบ่งชี้ในทักษะการสื่อสารด้วยวาจา คือ (1) การฟังอย่างเข้าใจ (Listening Comprehension) (2) การออกเสียง (Pronunciation) และ (3) ความคล่องแคล่ว (Fluency) ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารด้วยวาจาสูงขึ้น ดังนั้นเพื่อให้ครอบคลุมตัวบ่งชี้ทั้งหมดของทักษะการสื่อสารด้วยวาจา จึงแนะนำให้ศึกษาเพิ่มเติมในตัวบ่งชี้ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสารด้วยวาจา

2. การวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชาติพันธุ์กะเหรี่ยง มีคะแนนทักษะการสื่อสารด้วยวาจาเพิ่มขึ้นหลังจากได้เรียนรู้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ภาษาออนไลน์โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ดังนั้นควรนำการจัดการเรียนรู้ลักษณะนี้ไปใช้กับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในชาติพันธุ์อื่น ๆ แต่ควรปรับเนื้อหาและกิจกรรมให้เข้ากับผู้เรียนจึงจะได้ผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

References

- Abidin, M. J. Z., Pour-Mohammadi, M., & Hamid, F. B. A. (2011). Blogging: promoting peer collaboration in writing. *Int J Bus Humanit Tech*, 1(3), 98-105.
- Ahmadian, M. J. (2012). The relationship between working memory capacity and L2 oral performance under task-based careful online planning condition. *TESOL Quarterly*, 46(1), 165-175.
- Apiradee Chaiyakana, Worawan Hemchayartb and Soison Sakolrak. (2018). Teaching Thai as a Second Language to Ethnic Thai Khmer Children. *Journal of Mekong Societies*, 14(1) January-April 2018 pp.109-132.
- BavaHarji, M., Gheitanian, M., & Letchumanan, K. (2014). The Effects of Multimedia Task-Based Language Teaching on EFL Learners' Oral L2 Production. *English Language Teaching*, 7(4), 11-24.
- Chen, H. H. J. (2011). Developing and evaluating an oral skills training website supported by automatic speech recognition technology. *ReCALL*, 23(1), 59-78.

- Center for applied linguistics. (2018). *Student Oral Language Observation Matrix (SOLOM)*. Retrieve from www.cal.org/twi/EvalToolkit/appendix/solom.pdf
- Cong-Lem, N. (2018). Web-Based Language Learning (WBLL) for Enhancing L2 Speaking Performance: A Review. *Advances in Language and Literary Studies*, 9(4), 143-152.
- Dennis, L. R., Krach, S. K., McCreery, M. P., & Navarro, S. (2018). The Student Oral Language Observation Matrix: A Psychometric Study With Preschoolers. *Assessment for Effective Intervention*, 1534508418782624.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. New York: Oxford University Press.
- Hsu, H. C. (2016). Voice blogging and L2 speaking performance. *Computer Assisted Language Learning*, 29(5), 968-983.
- Kim, S. (2014). Developing autonomous learning for oral proficiency using digital storytelling. *Language Learning & Technology*, 18(2), 20-35.
- Liu, S., Liu, X., Liu, Y., Feng, L., Qiao, H., Zhou, J., & Wang, Y. (2018). Perceptual Visual Interactive Learning. *arXiv preprint arXiv:1810.10789*.
- Moore, R. L. (2016). Interacting at a distance: Creating engagement in online learning environments. In *Handbook of Research on Strategic Management of Interaction, Presence, and Participation in Online Courses* (pp. 401-425). IGI Global.
- Muniasamy, A. (2019). Applications of Keystroke Dynamics Biometrics in Online Learning Environments: A Selective Study. In *Biometric Authentication in Online Learning Environments* (pp. 97-121). IGI Global.
- Nguyen, T. (2015). The effectiveness of online learning: Beyond no significant difference and future horizons. *MERLOT Journal of Online Learning and Teaching*, 11(2), 309-319.
- Prapasapong, B. (2013). A teaching model of multilingual/bilingual and a development approach for Thai children's border and difficult areas. *Academic Journal*, (April-June 2013), 25-28.
- Plaengsom R. (2017). *The Science of Teaching Thai as a Foreign Language*. Bangkok: Chulalongkorn University Printery.
- Santamaria, C. F., Carlos, A. M. F., & Encalada, E. G. (2018, April). The Relationship Between the Use of Video Blogging and the Development of Speaking Skills: A Preliminary Study. In *eDemocracy & eGovernment (ICEDEG), 2018 International Conference on* (pp. 375-379). IEEE.
- Sejdiu, S. (2017). Are Listening Skills Best Enhanced Through the Use of Multimedia Technology. *Digital Education Review*, (32), 60-72.
- Skehan, P. (2015). 11 Working Memory and Second Language Performance: A Commentary. *Working memory in second language acquisition and processing*, 87, 189.
- Shute, V. J. (2008). Focus on formative feedback. *Review of educational research*, 78(1), 153-189.
- Tavakoli, P. (2018). L2 development in an intensive Study Abroad EAP context. *System*, 72, 62-74.
- Valeev, A. A., Latypova, L. A., & Latypov, N. R. (2016). The use of interactive learning technologies in teaching a foreign language in high school. *International Electronic Journal of Mathematics Education*, 11(6), 1773-1785.

- Wang, Y. H., & Young, S. C. (2015). Effectiveness of feedback for enhancing English pronunciation in an ASR-based CALL system. *Journal of Computer Assisted Learning*, 31(6), 493-504.
- Westerveld, M. F., & Moran, C. A. (2011). Expository language skills of young school-age children. *Language, speech, and hearing services in schools*.
- Yuangyim, N. (2014). Effect of Oral Communication Instruction Using Discourse Analyzing Techniques and Pop Song Lyrics On English Oral Communication Ability of Secondary School Student. *OJED*, 9(1), 328-341.